

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELODÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő

TÓTH LAJOS.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Fényes diadal.

(J. L.) Meghajlok előttetek, lát-hatatlan szereplői a mult vasár-
napon történt komédiának, tiétek
a diadal, tiétek a győzelem, má-
morba fulhattok annak élvezet-
től! — Meghajlok ragyogó szel-
lemetek előtt, sikerült bombát
vetettetek városunk társadalmi
életébe, a bomba felrobbant és
megtette hatását. Ne szerényked-
jete, bujjatok elő, tiétek a dia-
dal; sikerült nektek hamis fele-
kezeti jelszavaknak a esőselék
közé dobásával egy egész község
és környéke békés harmóniáját
felrobbantani, annak társadalmát
szétzüllesztteni és felekezeti cso-
portosulásokba kergetni. Bujjatok
elő, ott hever megérdemelt babér-
koszorutok a pocsolyában gaz-
dátlanul, nyuljatok utána ordító
gyerkőczeitek esatarivalgása köz-
ben, ne féljete, nyulbőr illatos

kezetek nem fertőzteti meg azt a
koszorut, viseljétek büszkén, dia-
dallal, tiétek a győzelem!

Ne szerénykedjete, jertek elő,
had hajtsuk meg előttetek elismer-
ésünk lobogóját, hisz ugy is hi-
ába szerénykedte, olyan sikerült
csoportképet mutattak az esemé-
nyek, melyről mindenki felismer-
hette annak művészi photogra-
fusát!

Kinek tetszett a kép, kinek nem
— izlés dolga; az izlésről pedig
vitatkozni nem akarunk, nem is
lehet, de ha nem is feleltek meg
izlésünknek az események, köte-
lességünk azokat megrögzíteni, —
nem tagadjuk undorral, köteles-
ségünk azokat megrögzíteni —
közérdekből. Had lássák azok a
kiknek részük volt benne, mi tör-
tént és mi történhetett volna. Hogy
mi történt, a felől már kialakult
a közvélemény: csunya volt, iz-
léstelen volt és mindenek fölött
tiszteességtelen; de ami még tör-

ténhetett volna az már veszélyes,
az ellen tiltakoznunk kell a köz-
érdek szempontjából.

Gyöngé ész, gyöngé jellem, mely
akként szolgálja egyéni érdekeit,
hogy a köznek árt vele, gyöngé
vezér aki felekezeti jelszavak un-
dok felhasználásával toboroz ma-
ga köré esőseléket.

Azt mondhatnák erre, hogy a
cél szentesíti az eszközöket. Jó!
De vajjon okvetlen és mindig
igaz-e az? A cél csak akkor
szentesíti az eszközt, mikor na-
gyobb, nemesebb azoknál a ká-
roknál, a miket az eszköz alkal-
mazása okozhat, de ha én rab-
szolga voltam és felszabadításom
miatt egy jó lelkű ember fegy-
vert használ gazdám és családja
ellen, akkor nincs igaza annak a
középkori eredetű közmondásnak.

Mi nem politizálunk, a mi sze-
repünk a közérdek megóvása, s
ha becsületesen akarunk hivatá-

TÁRCA.

J. é strófák.

Hol is kezdjem, min is kezdjem
Mult hétről a krónikámat,
Piruljak-e, kaczagjak-e,
Vagy befogjam esacska számát?!
Vagy kiadjam, a mit érzek,
Azt az undort, utálatot,
A mit bennem összegyűjtött
A mult heti rút állapot?!
Avagy talán gratuláljak
Azoknak a jó uraknak,
A kik nyiltan szabadelvűk,
S alattomban bombát raknak?
A kik uszítják a népet,
De a népért mit se tesznek,
A kik abban gyönyörködnek
Ha másokat megköveznek.

Bravó! bravó! jól sikerült,
Nosza népem hajrá, rajta!
Abczugoljunk, hajigáljunk,
Had' vesszen a zsidó fajta!
Ti honmentő híres elmék,
Valljátok meg mibe került!
Akármibe, nem volt drága,
Bravó, bravó jól sikerült.

...Hol is kezdjem, min is kezdjem,
Sohse volt ily csunya témám,
Jobb lett volna nem születnem,
Vagy születni siketnémán.

— Eh! a fejem minek törjem,
Bódét nyitok a vásáron
Minden hírem összegyűjtöm
Es képekkel illusztrálok.
Ilyen bódét még nem láttak,
Vannak minden furesaságok,
Tessék, tessék besétálni
Urak, kölgyek, asszonyságok!

Látható itt: kormányparti
Kinek nem kell pénz, vagy karcos
Ki önzetlen, tiszta szívből
Szabadelvű igaz harcos,
Látható itt: ellenzéki,
Ki a zsidót nyalja-falja,
Az igaz, hogy plebánosa,
Se nem látja, se nem hallja.

Látható itt: olyan zsidó,
Ki mindig a zsidót szidja,
Csak azért, hogy reámondják:
Mily hazafi, milyen szittya!
Van azután egy siheder,
Rettenetes nagy gavallér,
Bal kezében nyulas pózna,
Jobb kezében ezüst tallér.

Most jönnek a mozgó képek,
Ordítznak a csavargók,
A csendőrség tehetetlen,
Rendelkezik bakter Csajbók.
A közápor pedig omlik,
Mintha vadak között járnék,
...S a háttérben meglapulva,
Egy tapsoló, sötét árnyék.

Aztán van még sok furesaság,
Ki tudná mind elsorolni,
Tépett zászló, öreg bunda
S különböző tarka holmi.
Korteszbeszéd spirítuszban,
Borizú hang, öblös torok, —
Fényképező kis masina
Mely körül egy sapka forog.

Tessék, tessék besétálni
Mindenféle uri népek,
Aki látta azt kérdezzék,
Milyen szépek bent a képek.
S záradécul, toldalécul
Kinyitok egy titkos ajtót, —
S bemutatom élethűen,
Öt magát: a sereghajtót.

Tessék, tessék besétálni
Mindenféle uri népek,
Olesón adom, ingyen adom,
Soha, soha ilyen szépet!

Krónikás.

sunknak megfelelni, szóvá kellett tennünk az ügyet.

Bocsánatot — tisztelt politikus urak, rántsák le egymás elveit a sárga földig, vagdalják egymás fejéhez sulyos érveiket — isten bizony nem szólunk bele, — de minket békés potgárokot hagyjanak nyugton, se ne köveztesse nek meg általunk senkit, se ne köveztesse nek meg másokkal bennünket. Ezt tiltja a társadalmi ethika, tiltja a józan ész, tiltja a jó izlés és kikéri magának a — közérdek.

A hecc.

Január 15-én akarta Keglevics Gyula gróf szabadelvű párti jelölt kifejtési választói előtti programját. De csak akarta. Nem jött el és így természetesen nem is beszélt. Alkalmat nyújtott azonban arra, hogy városunkban egy kis zsidó heccben gyönyörködhetünk.

Déli 12 órai vonattal kellett volna megérkeznie és pártfelei fellobogózott kocsikkal már fél tizenegy órakor kivonultak fogadtatására az állomáshoz.

E közben egy mester inasokból és paraszt gyerkőcökből álló csapat, Hellebronth zászlója alatt, kortesdalokat énekelve eleinte meglehetősen rendben vonult fel a kaszinó előtti, a programbeszéd tartására szánt térség felé. Elérve a Morvai-féle kereskedéshez, melytől úgy a vasutetüzára, mint a kaszinó előtti térségre kilátás nyílik, megállapodott s „le a zsidókkal!” „huézut zsidó” stb. kiáltással fogadott minden előttük elhaladó nadrágos embert. A gyermekserceg nem sokáig maradt magában. A jó példa ragadós; csakhamar megerősítést kapott, esatlakozván hozzájuk egynéhány bortól, pálinkától megéresült hang lelkes munkájukban erősen buzdítva a gyermekeket. Megjelent egypár újabb ellenzéki zászló is s hogy a hecc megkapja a maga karakterét, csakhamar feltűnt a póznára tűzött hagyományos nyulbőr.

Leszámítva a folytonos zsivajt és hogy a nyulbőrt egyik másik zsidónak az orra alá nyomták, ekkor még komolyabb rendezavarás nem történt és a kirendelt hét drb. esendőr semmi munkát nem találva bajszpödörre sétálgathatott a esendőlektől akkor még tiszta uttesten.

Vasárnap lévén, a templomból kijövő hívek kíváncsiskodva nézték a csoportosulást s az ellenzék zászlaja alá most már újabbnál újabb alakok kerülnek; kellemes fülüknek a hang, mit ezek ordítanak.

De közeleg az idő, a bevonulás ideje. A tömeg már türelmetlen, csakhamar el-lepi az uttestet, zaja erősebb, magatartása véstjósító; egyenesen kijelentik, hogy biz ők be nem eresztik a jobb párti követet. A esendőrség, mely eddig tétlenül nézte miként fogja el a tömeg az utat, próbálgatja szép szóval, erős hanggal. Hiába! nem bír megalkudni a néppel. — Nem hát rájuk Korponay főszolgabírónak rimánkodása sem, folytonosan szoritva hátra a esendőröket, dühös ordítással nyomulnak előre és fogadják a vonattól immár beérkező fogatokat.

Bekoczog az első koesi. Zsupsz! egy kódarab. Beérkezik sebes vágatással a második, harmadik s nem számláltam hanyadik... veszett közápor hull a koesiban ülők fejére. Szakadt a zászló, a ko-

esiből kilógó botját ügyesen kapta el valamelyik suszter inas, 10—20 kéz ragadja meg az aláhanyatló zászló nyelét, hogy összetépvé gazdájuk hátához verje. Kibugygyan az első vér is. Öreg paraszt ember tar koponyájáról törülgeti sárga babos piros kendőjével a gyöngyöző vért, mi egy jól talált kódarab nyomán ki serkent. A menet közé keveredve bérkoesin ül néhány idegen vigeéz, — pinese beverve, arca megsebezve... a tömegben keresztül ép bőrrel nem mehet senki.

S nincs egy kar, mely a veszélybe rohánokat vissza tartaná, nincs egy kéz, mely a támadókat lefegyverezni csak meg is kísérelné. Egy-egy czélját tévesztett kódarab magában a tömegben tesz pusztítást. Hija, ez most így dukál! Magyarországon választás van. Alkotmányos választás.

Végre megérkezik az utolsó koesi is. Rajta a szabadelvű párt egyik főkorifensa. Ezt már oltalmába veszi a közigazgatási hatóság. Hogyne venné, hogyne venné. Hisz kedves hírt hoz; olyat, mely őt felmenti a további munkától és kellemetlenkedéstől: tudtul adja, hogy a várva-várt jelölt, a méltóságos gróf ur nem jöhetett, gyengékedő. Töröld le koponyádról a vért öreg paraszton, menj, pihenj ki magad e kis izgalom után, elesigázott választó, talán holnap, talán máskor majd ha grófdnak migrénje mulik majd szerencsésebb lesz, akkor talán nem hiába fáradsz ki a méltóság ur elé.

Megvisszik a zajongó mobnak is — mely között talán három 48-as választó sem volt — az örvendetes hírt, ez ujong vélt diadalának, de azért nem távozik. Csafintát lát a dologban, azt hiszi, hogy a jobbpárti jelölt a vasut utcában rejtiözik valakinél.

Nem távozik diadalterétől d. u. 1 óráig, miközben „abezug a zsidó!” „abezug a zsidó!” kiáltással mulatja magát.

Ez volt a fogadtatás. Nem tudom, hogy külön törvények állának fent választások alkalmával a zavargás, csoportosulás és különösen a személybiztonságra nézve és éppen azért nem érhető a esendőrség magatartása. — Hát választások alkalmával más feje van az embernek, mit büntetlenül minden otromba suhanéz beverhet? Az a m. kir. esendőrség, mely katona sorozás idején minden jogos ok nélkül puskatus segítségével lökdösi börtönbe a községláza udvarán keresztül a porére vetkezett ujoncot, ez a m. kir. esendőrség úgy látszik nem mert szembe szállani egy pár éretlen síhederrel, akkor, midőn ezek könnyen ember életben tehettek volna kárt.

Delután 3 órakor folytatódik a hecc.

A róm. kath. elemi iskolának jó neveltségükéről híres növendékei, az iskolának egy ügylátszik most szerződötett segéd-tanereje után, mint a hammerli patkányfogó után vonulnak fel a Kaszinó elé; az érkező zsidó tagokat már messziről „abezug zsidó!” kiáltással fogadva, mit sem hederitenek a már ekkor folytonosan czirkáló esendőr járőrre, tovább egy óra hosszánál üzik passziójukat.

Szenvedelmének senki és semmi utat nem vetvén, a nép most már vérszemet kap.

Egy-egy ácsorgó csoport megkövezi a vidékre hazafelé szállingó koesikat, megdöbálja, meglökdösi az utcán járó-kelő urakat és nőket, pláne ha bennük zsidó vallásut sejt. — A sötétség beálltával a zsidók ablakaira kerül a sor.

* * *

— Brávó! a hecc remekül sikerült, gyümöleseit dusan megtermette; a felekezeti gyűlölet, a zsidó gyűlölet kialvó félben levő tüzet sikerült lángra lobbantani, az égő zsarátnokot a nép közé szét szórni. Sikerült elhíttetni a tudatlan néppel, hogy ez is a 48-as programhoz tartozik.

Általában az a hiedelem, hogy a zsidók ellen bujtogatva lett a nép. — Néven nevezik azokat az uri embereket, kik forintos napszám mellett béreltek fel alakokat, a vasárnapi jelenetek lejátszására. Tény, hogy izgatás műve volt a hecc, de kétslen, hogy uri emberek követhettek volna el ily otromba stiklit.

Uri emberek nem szoktak sötétben bujkálni, azok ki mernek jönni a napvilágra, ki merik mondani ha fáj valamijük, nem bujnak el egy fanatizált tömeg háta mögé. Nem! az aki képes bérénezeket felfogadni, az emberi jogoknak, az egyéni szabadság, szólás és vallásszabadságnak eltiprására, az aki felbujtó szerepre vállalkozik az minden egyéb, csak nem uri ember.

Bárki lett legyen azonban a hecc inscennirozója, amnyi bizonyos, hogy negyvennyoleas láru alatt szennyes kézzel moeszkolta be magát a 48-as szent eszmét, bepiszkolta a hármass gloriát, meghamisította a szabadság, egyenlőség, testvériség magasztos jelszavakat.

S ha ezt tette büntetlenül nem tehetette.

Ma még ott tart ugyan a félvezetett nép, hogy zsidó heccék véghezviteléhez képes odaadni pénzért munkaerejét, de lesz idő, mikor a nép eszmélni fog, midőn látni fogja, hogy kik is hát az ő igazi ellenségei, elnyomói, elbutítói s akkor ez a nép esimálni fog egy másfajta heccet, de ez a hecc irtózatosan, szomoruan kacagató lesz.

Emlékezzenek rá a felbujtók. Tüzzel nem jó játszani. Hodie mihi eras tibi!

— s —

HIREK.

Fel ne ébredj Kossuth Lajos!

Nagy a zúgás, izgalomban
Magyarország minden tája,
Ugynevezett alkotmányos
Választását most esimálja.
Nemzeti színű lobogó
Kifüggesztve minden házon,
A szabadság szent jelszói
Minden bortól búzós sájon.
Részeg kortesek tanyája
Nagy nevedtől hangos zajos
Jobb ezt, hogy ha meg nem hallod
Fel ne ébredj Kossuth Lajos!

Néped, melynek kezéd által
Törött össze rab igája
Legszébb jogát, szavazatát
Penzért, borért licizálja.
Jelöltjének költségére
Eszik, iszik, mulat potján
S ittas fejjel trágár nótát
Kurjongat az utca során.
Szomjas barmok itatását
Csöndben eszközlőni bajos,
E rüt zajra fel ne riadj —
Te csak nyugodj, Kossuth Lajos!

Te csak pihenj, ne halld ne lásd
E fejletlen magyar népet,
A mely még a szabadságra
Mostanáig sem lett érett. —
Jobb nem látnod, egyre jobban
Mindig többen mint akadnak
Tele zsebbel, üres fejjel
Prófétái a magyarnak;
E rüt züllött állapotból
Soká lesz még feltámadás, —
Jobb feküdnöd érzéketlen
Fel ne ébredj, — ne hallj, ne lásd!

Cyrano.

— **Visszalépett képviselőjelölt.** A nagyfügedi választókerület szabadelvi párti képviselőjelöltje gr. Keglevich Gyula visszalépett. Hogy lessz-e utódja, nem bizonyos, a különböző hírekből azonban legvalószínűbbnek látszik az, mely azt sejteti, hogy a gróf más számára készítette el a talajt. Az ellenpárt erősen bizik diadalában.

— **Uj képviselőjelölt.** Mint értesülünk, városunk köztisztviselői és közszeretben álló főjegyzője és lapunk volt főszerkesztője Maczky Emil, a kál-kápolnai választókerületben Kossuth-párti programmal Samassa Jánossal szemben képviselőjelöltnek lépett fel és a mellette megnyilatkozó lelkes hangulatból ítélve zászlóját biztos diadalra viszi. Bár végtelenül sajnáljuk ugy társadalmunk, mint a közügyek szempontjából községünkben való távozását, mégis tiszta szívből óhajtjuk megválasztását, mert hisszük, hogy ugy tudása, mint fényes szónoki képességei által a Kossuth-párt figyelemre méltó erőt kapna személyében s hogy hazafias működésével nekünk is diadalt szerezne.

— **A választások.** A nagyfügedi választókerületben nagymérvű izgatottságot kelt a választás.

Boczonádon f. hó 15-én a felzúgott tömeg megtámadta Frommer Vilmos Frommer Jónás és Morvai Márton ottani zsidó koresmárosokat. Ablakokat bevették, maguk is csak alig menekülhettek meg a vérszomjas zavargók elől. Frommer Jónásnak még a háza tetjét is leszedték, s miután ez eserep fedél volt a eserepeket összetördelték. A károsultak Novák István Novák Juhák, Zsáka János, Káli István, Holló István, Tulesányi Géza és még több boczonádi paraszt ellen tetek feljelentést a hevesi esendőség előtt.

Erken Frank Salamon koresmáros és szatócs üzletébe nyomult be az izgatott nép, minden összetörhető összetörve, magát a koresmárost is alaposan helybenhagyta.

Vécsezen már nem a zsidót, hanem egymást ütök. A hét folyamán összesen 25 drb. kormánypárti, választónak veszett el vagy a füle vagy az orra.

— **A járásbíró merénylője.** Majd végzetes szerencsétlenséget okozott egy mezőőr, Mészáros Vendel bosszúvágya folyó hó 14-én szombaton Egerben. Ugyanis az elfogult ember déli 12 órakor a hazafelé igyekvő Dobrányi Lajos kir. járásbíróra a Müllerfele divatkereskedés előtt hátulról, orozva, közvetlen közelből rálőtt. Szerencsére azonban a régi, rozsdás pisztoly lazán és csak seréttel volt megtöltve s így a töltésnek ereje nem lévén, a golyók a vastag téli öltönyben erejüket veszítve, sebesülést nem okoztak. Az elvadult embert az ott őrködő rendőr azonnal letartóztatta. A rendőrségen határozottan kijelentette, hogy esakis azért jött Egerbe, hogy bosszúvágyát kielégítse. Különböző egész viselkedése azt a benyomást tette, hogy nem normális ember. Esztelen bosszújának oka az, hogy elvesztette egyik perét Novák Lajos egri lakossal szemben, akivel évek óta pereskedik, kitől azon a czímen, hogy valamikor egy méhraját befogott, nagy összeg kártérítést követelt; mondván, hogy évek óta az elfogott méhraj mennyi új rajt hoztak volna neki, aminek a hasznától így elesett. Ebben a perében ítelt Dobrányi Lajos kir. járásbíró; persze nem az ő javára, a mit ő sehogys sem érthetett meg s innen ered a sok pereskedésben elfogult, különben sem józan gondolkodású ember bosszúja. A rendőrség már átadta az ügyészségnek, ahonnan valószínűleg megfigyelés alá helyezik.

— **Furcsa becsületsértés.** Egyik hely-

beli fiskálishez beállított egy hevesi búsmagyar azzal a különös kívánsággal, hogy fizetni akar. Az ügyvéd kezét fog a magyarral, barátságos arcot vág és kiszámítja követelését, melyet emberünk némi alkudozás után kifizet. Mikor távozni akar az ügyvédnek eszébe jut valami s utána szól: Pardon bácsikám! — hát hogy leszünk a régi Nagy-féle ügygyel?... A magyar gondolkodik egy nagyot aztán fel-el és távozik.

Az utcán találkozik egy mindig jókedvű úriember ismerősével, kinek beszédközben elmondja, hogy fizetni járt az ügyvédnél és az mikor már kiakart jöni utána kiáltotta, hogy pardon!

Mit jelent ez? No maga ugyan szépen megjárta mondja a tréfás úr, a pardon nagyon csunya becsületsértés, magyarosan kimondva azt jelenti: vén huncut!

A magyarnak sem kellett több visszalohol a fiskálishez, megáll az ajtóban és onnan szól be:

Az úr merte nekem azt mondani, hogy pardon?! Hát azért is maga a pardon ezerszer egymás után. Érti? Ezerszer.

— **Együtt mindhalálig.** Az Istennek különös kegyeltjei voltak Kis János és neje Szikszai Borbála. Hatvanhét évig éltek együtt boldog házasságban, míg végre az elmúlt hét keddjén a férj 86 éves korában elhunyt. Alig állították fel a ravatalát, másik halott végtisztességéről is kellett gondoskodni, mert a bánatos özvegy, ki szintén 86 évet élt, fél óra mulva követte férjét a másik jobb világba.

— **A demokrata vigécz.** Hochauer Miklós budapesti vászon utazó furessán megjárta demokrataságával a hevesi nép között. A múlt vasárnapon történt heceek alkalmával a vonattól jött be ő is egy kocsin s mikor észrevette, hogy az első kocsiat közel dobálják, hatalmas Vázsonyi-féle kortes tollat tűzött kalapjához gondolván, hogy így a nép őt, mint a nép barátját abezug és kődobás helyett megjeljenzi, — de csalódott szegény, mert valamelyik népféle megdobta egy hatalmas kődarabbal, hogy másfél napig volt kénytelen ágyban maradni, mi alatt vigan tűnődhetett rajta, hogy ki nagyobb demokrata, ő-e, vagy a hevesiek.

— **Gyászhir.** Mint részvétellel értesülünk a Heves város és vidéke takarékpénztár közszeretben álló könyvelőjét, Szabó Mezei Sándort súlyos csapás érte. Ugyanis édes anyja Szabó Mezei Kálmánné, szül. Békés Eleonora 56 éves korában Jászapátni elhunyt. Halálát 8 gyermeke, a kiterjedt rokonság és számos tisztelője gyászolják.

— **Vásár.** A téli országos vásárt nálunk ma és holnap tartják, mely az előjelekből ítélve igen mozgalmasnak ígérkezik. Tekintettel arra, hogy vásári szokás szerint ilyenkor egy két főbeverés egyébként is megesik, annál inkább valószínű ez a mostani puskaporos kortes időben közvetlenül a választások előtt, miért is rendőrhatalóságunknak ez irányban fokozottabb figyelmét felhívni bátorodunk.

— **Tolvaj, vagy elmebeteg.** Benesik Alajosné Molnár Eva, Mikola Károly postamester egyik üresen talált szobájában kedélyesen rakosgatta kifelé a szekrényből a különböző holmikat. Mikor rajta kapták a turpisságon és a esendőség őrizete alá adták, olyan zavarosan védekezett, hogy valószínűnek látják, miként őrléssel van dolguk, mit egyébiránt a tettes anyja is erősítget.

— **Gyilkossági kísérlet Boczonádon.** Holló Zsigmond boczonádi lakos a szintén odaváló Frommer Vilmos koresmárost a miatti bosszújában, mert ez őt beperelte, lelőtte. Este 9 óra után betért a koresmába de záróra után a koresmáros nem akarta kiszolgálni. Erre fenyegetőzve távozott,

de nem addig mig kint az utcáról Frommer ablakait kövekkel be nem zuzta. Frommer kiment utánna, hogy felelősségre vonja, de alig lépett ki, midőn Holló revolverrel lelőtte: Szerencsére a koponyájában akadt meg a golyó és így sebesülése nem életveszélyes.

— **Anyakönyvi hírek.** Az elmúlt hét folyamán születtek: Deutsch Irén izr. Bódi Sándor rk. Szegedi Mária rk. Fábrián István rk. Sas Sándor rk. Orosz Lajos rk. Galambos Borbála rk. Nagy János rk. Nagy László rk.

Elhaltak: Balog Józsefné szül. Szántó Borbála rk. vallású, napszámosnő 73 éves végekimerülésben. Longauer Adolf rk. 2 hónapos gyermekaszályban. Kállai Félix rk. 3 éves égési sebek (baleset folytán.) Ferencz Kálmán földmives rk. 29. éves, veselobban. Voth Alajos kerülő rk. 41 éves. Krisztián Julianna rk. 16 napos. Szabó Mária Irén rk. 8 hónapos.

Házasságkötés, vagy kihirdetés nem történt.

— **Helybeli gabona-piaczi árak.** Buza: 9.—9.10. rozs: 6.80—7. árpa: 7.60—7.70 tengeri: 8.—8.50 zab: 8.—bükköny: 11.—

— **„Érdekes Könyvtár.”** a világ legolcsóbb folyóiratának januári füzeté a következő tartalommal jelent meg: Mikszáth Kálmán: A paraszt kontesz. (Elbeszélés.) Gr. Zichy Géza: Ne hadd magad, magyar ember. (Költemény.) Kozma Andor: Párduz Balázs. (Elbeszélés.) Catulla Mendés: Az eröművész. (Novella.) Thury Zoltán: Sötétség. (Novella.) Germain Henry: A rózsá halála. (Novella.) Gonda Dezső: A medve. (Elbeszélés.) Ismeretterjesztő apróságok: A monokli eredete. Cipőtisztítás villamossággal. A gyémántkészítés módja stb. stb. Allandó ingyenes melléklet: Rejtvényvilág, melynek mindenik megfejtője, kivétel nélkül, könyvjutalmat nyer. — „Érdekes Könyvtár” előfizetési ára egész évre a „Rejtvényvilág” ingyen melléklettel és szép ingyen naptárral együtt 2 korona, mely összeg az „Érdekes Könyvtár” kiadóhivatalába (Budapest, V., Kálmán-utca 2.) küldendő. — Mutatványfüzet ingyen és bérmentve.

Nyilatkozat.

Több oldalról hallottam, hogy az iparostanonczok kiabálásait nekem tulajdonítják. Nagyon megbotránkoztam ezen. Tizenöt évi itteni szereplésem óta, erre a feltevésre okot nem adtam. Nagyon csodálkozom mégis, hogy akadnak művelt emberek, akik ezt felteszik rólam. Soha sem volt elvem, hogy a politikát a társadalomba is bevigyem. Soha aktív politikát nem űztem. Mindig saját meggyőződésem szerint szavaztam, kivéve egyszer, midőn a néppártra adtam szavazatomat. De akkor is azon elv vezetett, hogy inkább szavazok oly férfira, aki nem szavaz meg tiz milliót hadi ezélokra, mint arra aki megszavaz.

Ekkor is megkaptam a magamét, mert még a saját tanítványaim is megapczugoltak. És én teszenek elhinni, senkit sem gyanúsítottam, hogy biztatták volna tanítványaimat. Mert tudom, hogy ilyenkor a levegőbe van az a bacillus, mely az embert elragadja, különösen a fiataloságot. Ugyanekkor midőn Dobóczy Ignácot választották meg Raesek János helyett képviselőnek, Puchlin Kázmér plebános is megadással turte azt a macska zenét, melyet kapott s nem gyanúsított senkit. Mint okos művelt ember tudta, hogy a népség ilyenkor vad mámorban szenved, melyet elfolytani nem lehet.

Részemről tehát minden ilyenfajta vádat, mint rágalmat visszautasítok. Mint fentebb is megjegyeztem aktív sohasem korteskedtem. Soha senkit kapacizálni nem iparkodtam csak szavazni mente a.

És aki mégis ennek daczára rólam azt állítja hogy én bujtogatok hogy én az iparostanonczokat biztatom: sajnálom hogy ezt a szót ki kell róluk mondanom de azok — rágalmozók. Én nem mondom itt el hogy mit mondtam az iparostanonczoknak hanem felhatalmazok mindenkit hogy kérdezze meg — nem fogok érte pirulni.

Heves 1905. jan. 21.

Dluhopolszky Bertalan.

